

ἔρρωσθ' pro ἔρρωσθαι, volunt inquit te pauperem esse & propterea valere, nisi inanis ἔρρωσθαι pro οἰμώζειν ut dicitur ἔρρωσθαι εἰπών, & Latini sic valere, ut Catullus: Cum suis vivat valeatque mœchis. Sed quia in fab. Plato: Paupertas ait facere se fortes & robustos, fortassis huc respexit cum ait πένητα ἔσθ' καὶ ἔρρωσθαι. Τὸν τιθασευτῶν] Metri gratia vnicum est σ, nam vulgare est τιθασεύειν, Innuit aut Cleonem Demagogum. Sunt autem verba ἑπιείζειν &

ἑπιείζειν incitationis & inuasionis, & ficta à duabus literis σ & ρ, ut apud Æschylum ἐπιείζειν ab inclamatione ὦ Lycophon & Eratosthenes grammatici veteres laudati à Scholiasta, dicunt ἑπιείζειν esse (puta cum sibilo) canes dimittere, & ἐπιείζειν irruere cum voce. Sic enim canes iritati & incitati ringunt primum, deinde latratu premunt hostem vel feram, & diriter insultant, propterea dixit ἀγρίως ἐπιείζειν φς.

Εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι. ἀντιῶ τ' φόρον ἡμῖν ἀπα-
 ρουσι.
 Τέτων εἰκοσὶν ἀΐδρας βόσιν εἰ τις πορσεύαξεν
 ἐκάσῃ,
 Δύο μυριάδες τῆς δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λα-
 γφοῖς.
 Καὶ σεφαίοισιν παντοδαποῖσιν. καὶ πύω. καὶ πυα-
 ρίτη.
 Ἀξια τ' γῆς ἄπολαύοντες, καὶ τῶν Μααεθῶνι
 τεοπάμ.
 Νῦν δ' ὡσπερ ἐλαμολόγοι, χωρεῖσθ' ἄμα τῶν
 μαδὸν ἔχοντι.
 Φι. Οἴμοι. τί ποτ' ὡσπερ νάρκη μου κ' τ' χεῖρς
 καταχίται,
 Καὶ τὸ ξίφος ἔδωκα κατέχιν. ἀλλ' ἤδη
 μαλθακός εἰμι.
 Βδε. Ἀλλ' ὅπου ται μὲν δέισσ' ἄντοι, πῶ εὐ-
 βουίαν διδάσων
 Ὑμῖν. καὶ σῆτον ὑφίστανται κ' πενήκοντα μεδί-
 μνοις
 Ποιεῖν ἔδοσαν δ' ἔγω ποτέ σοι, πλὴν πορῶν
 πέντε μεδίμοις.

B Sunt urbes innumera qua nobis nunc adferre
 tributa
 Solite: si quis viginti hominum cuique alimen-
 ta imperet uni
 Gemina ex nostro populo myriads potuisset vine-
 re laute
 Inter lepores & lac pressum omnigenis ornata
 coronis.
C Regione velut dignum est ista, Marathoneis ἔ
 triumphis:
 At nunc viles ut olim iuga ad mercedem curritis
 illam.
F H. Hei mi, quid hoc est? mea quod manus hac
 veluti torpore ligatur
 Iam nec gladium retinere queo, eneruata sunt
 mihi vires.
B D. Vbi verò istos timor accendit, tum non pro-
 mittere parcunt
Eubæam nobis, & quinquaginta spondere vi-
 ritum
 Modios frumenti, quamuis nunquam tibi nisi
 quinque dederunt.

Σχόλια. Πόλεις χίλια] ἀντιῶ πολλὰ. τὸ ἀπυρ-
 ρισμὸν ἀειδμαῖ ἐχρήσθη. ἡ καὶ δὲ ἰσορείας τὸ τριῶτον
 ἔλαβεν. Δύο μυριάδες.] ἐν πολλοῦ φάμεν] ὡς το-
 ῦτον ἀειδμὸν τῆς Αθηνῶν πλῆθος πορσεύαξ, καὶ
 Δημοσθένης γάρ φησιν, εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι πάντες
 Αθηνῶσι. Ἐν πᾶσι λαγφοῖς] ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι. τὸ γὰρ
 δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγφοῖς. ἀντιῶ ἐν τρυφῇ. Καὶ πύω
 καὶ πυαρίτη] πυαρίτης τὸ πυαρίθρον ὑπὸ τινῶν πορσε-
 γορευόμενον. ὁ κατὰ σκευάζουσι ἐν τῷ πορῶτε γάλακτος
 μὲν τὸ κόπον δ' ἀμύμηροι, καὶ ἐμπικυλάμοι πυαρίτην. ὁ
 φεν ἰσὶν ἔδοξε, πύων μὲν ἔστι τὸ πορῶτον γάλα οὕτως
 λαμβανόμενον. πυαρίτην ἢ τὸ ἐφθὸν γάλα. ὃ τὸ Παλα-
 μίδης, τὸ αὐτὸ λέγων ἔστι γράφει. ἔδος δ' ἐ τοῖς πομπῆ,
 πορῶ ἀλλήλας ἐξέσων ἰσοδυναμίας χρήσται.

Πύων διαμύμενοι, καὶ ἐμπικυλάμοι πυαρίτην.
 CHRIST. Πόλεις χίλιαι.] Putat Scholiastes
 mille positum pro multis, Non puto, Itaque po-
 tius amplector quod addit ἢ δὲ ἰσορείας τὸ τοιοῦ-
 τον ἔλαβεν. Dixit autem proprie φέρον, sic enim vo-
 cabatur tributum civitatibus indictum, quod ip-
 si ferre tenebantur, ἀπαράγουσι positum pro ἐπα-
 ρουσι, quamuis ipsum ἀπάγειν rectum est & de-
 portationem notet à loco ad locum. Δύο μυ-
 ριάδες.] Rectè numerum subducit, atque hinc appa-
 ret τὸ χίλιαι in propria significatione accipien-
 dum non pro πολλὰι, Nam si mille civitatum v-
 na quæque viginti populares alat, necesse est popu-
 larium numerum excutere ad viginti mil-

B ISETVS. Εὐσαδίας τὸ πύων ἔξυτόνως, καὶ ἀρ-
 σενιῶς καλ' εἰ πύος, φησιν, ὁ ἔξυτόνως καὶ ἀρσενιῶν γῆρος,
 καὶ πύωρ, ὁ ἔστι τὸ πύωτον τῷ γάλακτος, ἴσθην καὶ πυαρί-
 της, τὸ καὶ πύωρ φθιν, ἔδ' ὡθιμὸν τι, ὁ γίνεσθαι ἐν πορῶτε γά-
 λακτος. Αεσοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, Ἦν ἢ πύος τις ἐνδον,
 καὶ λαγῶα ἰεπαρα, ἐπεί τ' ἡ χόλια ταυτῶν πύω λέξιν ἔ-
 τας ἐρμηνεύει. τὸ πορῶτον γάλα, ὁ καὶ ἐφόμῃρον πύω γυ-
 τα, καὶ ἡμεῖς χυτικῶν λέγομεν. τὸ μελίμβελικὸς αἴ-
 μα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μὲν χυτικῶν γά-
 λακτος ἀμελχθέν. οἱ ἢ πύος παροξυτόνως γράφουσι, ὡς
 καὶ ἐν τῷ ὀρῶμῃ, δὲ τὸ ἢ πύωρ δ' οὐκ ἐν τῷ πύωρ ταυτ'
 σημαίνοντος πύωρος, γίνεσθαι πυαρίτης, ὡς δὲ τὸ κρι-
 βανος κριβανίτης ἄρτος καλέμενος. καὶ τοῦτο ἀναλογώ-
 τερον, καὶ πιθανώτερον ἢ τὸ πυαρίτης. τὸ ἢ τῆς παλαμῶν
 χολίων ἐξάμεσον οὕτω γραπτόν ἡροκεί,

F Ie, quæ, ut arbitrator, sunt duæ Myriades. Quem nu-
 merum, non esse verum videtur autumare Scho-
 liastes, quia Demosthenes dixerit, εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισ-
 μύριοι πάντες Αθηνῶσι, quod fortassis de vrbe ip-
 sa Athenis intelligendum. Dixit autem ἐν πᾶσι
 λαγφοῖς, pro in deliciis & bonis omnimodis, ut vi-
 deatur inter quadrupedes lepus fuisse in prima
 commendatione, quod Martialis postea dixit.
 Καὶ πύω, καὶ πυαρίτη.] Sunt qui distinguant hæc
 duo ut πύος sit τὸ πορῶτον γάλα, & ut ait Galenus,
 τὸ μετ' ἄπολύσων ἀμελχθέν, quod sic Martialis vo-
 cat quum scribit, De primo matrum lacte colo-
 stra damus, πυαρίτης autem lac coctum quod &
 πυαρίθρον dicitur. At Palamedes grammaticus hæc
 duo eadem facit & ἐν παρῶλλῃς.